

1. І зібрали филистимляни свої війська на війну. І зібралися вони до Сохо, що Юдине, і таборували між Сохо та між Азекою в Ефес-Даммімі.
2. І зібралися Саул та ізраїльтяни, і таборували в долині Елі, і вставилися до бою проти филистимлян.
3. І стояли филистимляни на горі з того боку, а Ізраїль стояв на горі з цього боку, а поміж ними долина.
4. І вийшов із филистимських таборів одноборець, ім'я йому Голят із Гату. Високий був шість ліктів і п'ядь.
5. А на голові його мідяний шолом, і він одягнений був у панцера з луски; а вага того панцера п'ять тисяч шеклів міді.
6. А на ногах його мідяні наголінники, а за плечима його мідяний спис.
7. А держак списа його як ткацький вал, а вістря спису його шістсот шеклів заліза. А перед ним ходив щитоноша.
8. І став він, і кликнув до Ізраїлевих полків, та й сказав до них: Чого ви вийшли ставати до бою? Чи ж я не филистимлянин, а ви не раби Саулові? Оберіть собі кого, і нехай він зійде до мене.
9. Якщо він зможе воювати зо мною, і вб'є мене, то ми станемо вам за рабів. А якщо я переможу його, і вб'ю його, то ви станете нам за рабів, і будете служити нам.

10. І сказав филистимлянин: Я цього дня зневажив Ізраїлеві полки. Дайте мені чоловіка, і будемо битися вдвох.

11. І чув Саул та весь Ізраїль ці слова филистимлянина, і вони перестрашилися та сильно налякалися.

12. А Давид син того мужа ефратянина, з Юдиного Віфлеєму, а ім'я йому Єссей, що мав восьмеро синів. І цей чоловік за Саулових днів був старий, увійшов у літа.

13. І пішли троє найстарших Єсеевих синів, пішли за Саулом на війну. А імена трьох синів його, що пішли на війну: перворідний Еліяв, а другий його Авінадав, а третій Шамма.

14. А Давид він найменший, а три найстарші пішли за Саулом.

15. А Давид ходив до Саула, та вертався пасти отару свого батька в Віфлеємі.

16. А той филистимлянин підходив ранком та ввечорі, і виступав сорок день.

17. І сказав Єссей до сина свого Давида: Візьми но для братів своїх ефу цього праженого зерна, і десять цих хлібів, та й віднеси скоренько до табору до своїх братів.

18. А цих десять кусків сиру віднесеш для тисячника, і розізнаєш про поведження братів своїх, і вивідай про їхні потреби.

19. А Саул і вони, та всі ізраїльтяни були в долині Елі, воювали з филистимлянами.

20. І встав Давид рано вранці, і полишив отару свою на сторожа; і взяв та й пішов, як наказав йому Єссей. І ввійшов він до обозу, а військо виходило до бойового строю, і підняли вони окрик у бою.

21. І вишикувалися Ізраїль та Філістимлянин лава проти лави.

22. І Давид позоставив свою ношу в сторожа речей, та й побіг до полку. І ввійшов він, і запитав своїх братів про поводження.

23. А коли він розмовляв із ними, аж ось виходить із філістимських полків однокорець, філістимлянин Голіят ім'я йому, із Гату. І промовляв він ті самі слова, а Давид почув.

24. А всі ізраїльтяни, коли бачили того чоловіка, то втікали перед ним та дуже лякалися.

25. І говорив Ізраїльтянин: Чи бачите ви цього чоловіка, що виходить? А виходить він, щоб зневажати Ізраїля. І буде, того чоловіка, що вб'є його, збагатить його цар великим багатством, і дочку свою віддасть йому, а дім його батька зробить вільним в Ізраїлі.

26. І спитався Давид тих людей, хто стояв з ним, говорячи: Що буде зроблене тому, хто вб'є цього філістимлянина й зійме образу з Ізраїля? Бо хто цей необрізаний філістимлянин, що так зневажає полки Живого Бога?

27. А народ сказав йому те саме слово, говорячи: Отак буде зроблено чоловікові, хто вб'є його.

28. І почув Еліяв, його найстарший брат, як він говорив до людей. І запалився Еліяв гнів на Давида, і він сказав: Чого то зійшов ти? І на кого ти позоставив трохи тієї отари в пустині? Я знаю зарозумілість твою та порожнечу твого серця, бо ти зійшов, щоб подивитися на війну!

29. А Давид відказав: Та що я зробив тепер? Чи не на наказ батька?

30. І він відвернувся від нього до іншого, і запитував про те саме. А народ відповів йому те саме, як перше.

31. І були почуті слова ті, що говорив Давид, і донесли їх Саулові, і він покликав його.

32. І сказав Давид до Саула: Хай не лякається нічиє серце через нього. Раб твій піде, і буде битися з отим филистимлянином.

33. І сказав Саул до Давида: Ти не можеш піти на того филистимлянина битися з ним, бо ти малий, а він вояк від своєї молодости.

34. І сказав Давид до Саула: Твій раб був пастухом свого батька при отарі, і приходив лев, а також ведмідь, та й тягнув штуку дрібної худоби зо стада,

35. а я виходив за ним, і побивав його, і виривав те з пащі його. А як він ставав на мене, то я хапав його за його гриву, та й побивав його.

36. І лева, і ведмедя побивав твій раб. І цей необрізаний филистимлянин буде, як один із них, бо він зневажив полки Живого Бога!

37. І сказав Давид: Господь, що врятував мене з лапи лева та з лапи ведмедя, Він урятує мене з руки цього филистимлянина. І сказав Саул: Іди, і нехай Господь буде з тобою!

38. І зодягнув Саул Давида в свою одіж, і дав мідяного шолома на його голову, і надів на нього панцера.

39. І прип'яв Давид меча його на одержу свою, та й силкувався йти, бо він не звик був до того. І сказав Давид до Саула: Не можу в цьому ходити, бо я не звик! І покидав Давид їх із себе.

40. І взяв він кия свого в свою руку, і вибрав собі п'ять вигладжених камінців із потоку, і поклав їх у пастушу торбу, яку мав, та в торбину, а його праща у руці його. І він пішов до филистимлянина.

41. А филистимлянин підходив усе ближче до Давида, і чоловік ніс щита перед ним.

42. І подивився филистимлянин, та й побачив Давида, і злегковажив його, бо той був ще хлопець, рум'яний юнак стрункої постави.

43. І сказав филистимлянин до Давида: Чи я пес, що ти вийшов на мене з кием? І филистимлянин прокляв Давида своїми богами.

44. І сказав филистимлянин до Давида: Ходи ж до мене, а я твоє тіло віддам птаству небесному та звірині польовій.

45. І сказав Давид до филистимлянина: Ти йдеш на мене з мечем і списом та ратищем, а я йду на тебе в Ім'я Господа Саваота, Бога військ Ізраїлевих, які ти зневажив.

46. Сьогодні віддасть тебе Господь у мою руку, і я поб'ю тебе, і відітну голову твою з тебе, і дня цього я дам падло филистимського табору птаству небесному та земній звірині. І пізнає вся земля, що є Бог Ізраїлів!

47. І пізнає вся громада те, що Господь спасає не мечем та списом, бо це війна Господа, і Він віддасть вас у нашу руку.

48. І сталося, коли филистимлянин устав і пішов, і зблизився до Давида, то Давид поспішив і побіг до лави навпроти филистимлянина.

49. І простяг Давид руку свою до торби, і взяв звідти каменя, та й кинув із пращі, і вдарив филистимлянина в чоло його. І той камінь втявся йому в чоло, і він упав на обличчя своє на землю.

50. І отак переміг Давид филистимлянина пращею та каменем, і вдарив він филистимлянина, та й убив його, а меча не було в Давидовій руці.

51. І підбіг Давид, і став на филистимлянина, і вихопив його меча, і витяг його з його піхви, та й убив його, відтяв ним йому голову! І побачили филистимляни, що помер їх силач, і стали втікати!

52. А люди Ізраїлеві та Юдині схопилися, і зняли крик, та й погнали филистимлян аж доти, де йдеться до Гаю, і аж до брами Екрону. І падали трупи филистимлян по дорозі аж до Шаараїму, і аж до Гату, і аж до Екрону.

53. І вернулися Ізраїлеві сини з погоні за филистимлянами, та й розграбували їхні табори.

54. А Давид узяв голову того филистимлянина, і приніс її до Єрусалиму, а зброю його склав у своєму наметі.

55. А як Саул побачив Давида, що виходив навпроти филистимлянина, то сказав до Авнера, провідника війська: Чий син оцей хлопець, Авнере? А Авнер відказав: Присягаю життям твоїм, о царю, що не знаю!

56. І сказав цар: Запитай, чий син цей юнак?

57. А коли Давид вертався, побивши филистимлянина, то Авнер узяв його й привів його перед Саула, а голова филистимлянина у руці його.

58. І сказав до нього Саул: Чий ти син, хлопче? А Давид відказав: Я син раба твого віфлеємлянина Єссея.